

ми за непокору, бер. 1944 р. Похов. с. Махаринці.

ЯРЕМЧУК Петро Трохимович, 1923 р., с. Махаринці, українець, селянин. Розстріляний фашистами, лп. 1943 р. Похов. с. Махаринці.

ЯРЕМЧУК Улян Улянович, 1894 р., с. Вишневе, українець, селянин. Розстріляний фашистами за зв'язок з партизанами 09.02.43. Похов. брат. мог. с. Андронівка.

ЯРЕМЧУК Яким Васильович, 1907 р., с. Веснянка, українець, селянин. Розстріляний фашистами 05.03.42. Похов. м. Шепетівка.

ЯРМУЛЬНИК Етя Мошківна, 1906 р., м. Старокостянтинів, єврейка, касир. Розстріляна фашистами, лсп. 1942 р. Похов. брат. мог. м. Старокостянтинів.

ЯРМУЛЬНИК Іта Абрамівна, 1930 р., м. Старокостянтинів, єврейка, учениця. Розстріляна фашистами, лсп. 1942 р. Похов. брат. мог. м. Старокостянтинів.

ЯРМУЛЬНИК Іцик Абрамович, 1928 р., м. Старокостянтинів, єврей, учень. Розстріляний фашистами, лсп. 1942 р. Похов. брат. мог. м. Старокостянтинів.

ЯРМУЛЬНИК Мотл Абрамович, 1936 р., м. Старокостянтинів, єврей, дошкільник. Розстріляний фашистами, лсп. 1942 р. Похов. брат. мог. м. Старокостянтинів.

ЯРМУЛЬНИК Рива Абрамівна, 1932 р., м. Старокостянтинів, єврейка, учениця. Розстріляна фашистами, лсп. 1942 р. Похов. брат. мог. м. Старокостянтинів.

ЯРМУЛЬНИК Сура Абрамівна, 1934 р., м. Старокостянтинів, єврейка, учениця. Розстріляна фашистами, лсп. 1942 р. Похов. брат. мог. м. Старокостянтинів.

ЯСЕНЧУК Надія Абрамівна, 1925 р., м. Старокостянтинів, українка, селянка. Примусово вивезена на

роботу до Німеччини в 1942 р. Померла від важкої праці та виснаження в 1943 р. Похов. у Німеччині.

ЯЦКОВ Федір Петрович, 1923 р., с. Чорна, українець, селянин. Примусово вивезений на роботу до Німеччини в 1942 р. Страчений за зв'язок з підпіллям в 1943 р. Похов. у Німеччині.

СТАРОСИНЯВСЬКИЙ РАЙОН

ПАМ'ЯТЬ ЖИВИХ

Минають роки, десятиліття, а пам'ять людська зберігає тих, хто стали жертвами найбільшої трагедії двадцятого століття — Великої Вітчизняної війни. Не забуваються ті, хто грудьми встав проти фашизму, хто впав на полі бою, помер від рабської праці на німецькій землі, хто зустрів смерть у вогні, на шибениці, у катівні, полоні, концентраційних таборах...

Немає сім'ї, якої б не торкнулася війна своїм трагічним крилом: один, двоє, а то й троє рідних не повернулися додому. Третина жертв — діти.

У всенародній битві з фашистами були й старосинявці. З початку окупації на злочини німців населення відповідало тим, що неякісно і несвоєчасно проводило збирання врожаю, затягувало строки посівів, псувало сільськогосподарську техніку. Люди переховували полонених, створювали антифашистські підпільні групи. У селі Пасічна колишній партизан громадянської війни В.В. Дмитров почав організовувати підпільну роботу. Але за доносом провокатора його і дружину схопили гітлерівці і після жорстоких катувань розстріляли. У хаті Ю.І. Архипової було встановлено радіостанцію, яка підтримувала зв'язок з партизанським загonom, що проходив через с. Рідходуб. Житель села Г. Колісник, розвідавши розташування німецьких постів, вказав безпечний шлях переходу партизанському загону, який завдяки цим відомостям підірвав у двох місцях залізничну колію, пошкодив лінію зв'язку.

Гітлерівці жорстоко переслідували підпільників, колишніх керівників, активістів і передовиків виробництва. У селі Олексіївка вони закатували голову сільради С.Й. Бондаря, голову колгоспу М. Савчука, розстріляли учителя В. В. Шатайла. Як активістів і саботажників фашисти розстріляли жителів сіл Олексіївка і Пилява М.В. Бондаря, Р.В. Баць, Л.Й. Баць та її матір, З.Й. Баць та її матір і сестру, Г.Й. Баць, Н.С. Подзігун і її матір та сестру. Жертвами фашизму стали І.М. Бармаш, Р.Й. Мірюрик, Д.Й. Мірюрик, Н.Ш. Вігнаркер, О.Г. Худик, І.І. Гашинський. Лише 19 серпня 1941 року фашисти розстріляли 180 євреїв, які проживали в селах Олексіївка та Пилява.

Незважаючи на кривавий режим, встановлений гітлерівцями, жителі сіл не здавались. В урочищі Чарівська Дача поблизу с. Йосипівка діяв загін житомирських партизанів. Люди допомагали йому чим могли. Пекла хліб і переправляла партизанам сім'я Слюсаренків. Олексій Слюсаренко показував партизанам безпечніші стежки, переносив документи у кожухівський ліс.

За доносом зрадника фашисти схопили Олексія і розстріляли, а хату його спалили.

Однієї зимової ночі поліцаї вдерлися в оселю новосинявського пасічника Івана Павловича Сидоришина. Схривавленого привезли у Стару Синяву на допит. Та він мовчав навіть тоді, коли йому тицали в очі рацію, яку він сам складав на лісовій пасіці і тримав зв'язок з партизанами. Мовчав і тоді, коли на підлогу впав його ніс, вухо. Знепритомнівши, він вже не бачив дружини, обличчя якої перетворилось у криваву рану. Кати розстріляли подружжя Сидоришиних і вкинули їх тіла у глибоку яму.

Вінницький партизанський загін, яким командував Я.І. Мельник, здійснював свій бойовий рейд через Хмільник на Старосинявщину, помстився карателям: розгромив поліцейську управу, казарму, гестапо, розстріляли старосту і його ад'ютанта, знищили 10 поліцаїв.

Чорним крилом смерть торкнулася і сім'ї Власюків, що мешкала в с. Заставці. А було це так. Югіна Прокопівна Власюк сиділа на призьбі, слухала сусідку, яка